

د عبدالقادر خټک پر شاعری د قرآن کریم اغېز

The Influence of the Holy Quran on The Poetry of Abdul Qadir Karkhtak

Dr Yar Zaman Maingal *

ABSTRACT

Abdul Qadir khatak is a renown and famous poet of Pashto language. The Late khatak had run his horse in every race and appeared gripped successfully in any field and he had proved that he is a capable poet in every aspect. Every kind of topic is considered by him, if that is matter of morality, or the beauty of nature and he had translated many good works from Arabic and Persian language too. Here we merely pay attention to that side of his poetry where he is influenced by the holy Quran kareem and we want to see how much he had been affected?

These influences are visible in his poems, where we want to present that in the following forms:

- 1- *Semantic influences in his Pashto poems.*
- 2- *Technical influences in his Pashto poems.*
- 3- *Literally influences in his Pashto poems.*

Key words: Quran kareem, influences, literally, technically.

عبدالقادر خټک د پښتو ژبې نومياالی او وتلی شاعر دی، او د پښتو ادب کره کتونکو نوموړی د تورې او قلم خاوند شاعر بللی ارواښاد خټک په هر ډگر کېښې خپل اس ځغلولی او شاعري يې کړې ده، نوموړي دا خبره په اثبات رسولې چې هغه په هره موضوع کېښې شعر ویلی شي. داسې موضوع او عنوان به نه وي چې هغه پکې خپل بخت نه وي ازمایلی، هغه که اخلاقي شاعري وي تصوفي او یا هم ذاتي شاعري.

موږ دلته د خټک بابا د شاعری په یو اړخ باندې خبرې کوو او هغه له قرآن کریم څخه د بابا اغیزمنتیا ده، په دې معنی چې شاعر پخپله شاعری کې د قرآن کریم څخه څومره اغیزمن برېښي؟

د نوموړی شاعر په فکر او شاعری باندې د قرآن کریم تاثیر او اغېز په بیلا بیلو ډولونو څرگندېږي چې موږ يې په لاندې ډول څېړو.

۱- موضوعي اغېز: چې د قرآن کریم ژباړه يې په پښتو کړې وي.

* پوهنوال . د عربي خانگې علمي غړی . کابل پوهنتون- افغانستان

ب- هنري اغېز: چې يوه موضوع يې پخپل کلام کې په فني او هنري ډول رانغښتې وي، او دا يې هنري وړتيا ثابتوي.

ج- لفظي اغېز: چې د قرآن کریم الفاظ او کلمات يې پخپل کلام کې کارولي وي.

کلیدي ويونه: قرآن کریم، لفظي، هنري، اغېز، پرتليزه

الله تعالیٰ جل جلاله قرآن کریم د انسانیت د لارښوونې لپاره د یو سپېڅلي کتاب په توګه رالېږلی ځکه چې انسان د ځمکې پرمخ د الله تعالیٰ ځای ناستی بلل کېږي. قرآن کریم يې د جبرائیل علیه السلام په واسطه په واضحه او څرګنده عربي ژبه په حضرت محمد صلی الله علیه وسلم نازل کړ ترڅو خلک له تیارو څخه رڼاګانو ته راوبولي او د انسانیت او حق لارې لارښوونه ورته وکړي.

نومسلمانانو د لارښوونې په لټه کې په قرآن کریم منګولې ټینګې کړې ځکه چې دا ټول بشریت ته د الله جل جلاله پیغام دی او د ژوندانه په مختلفو برخو کې د انسانانو روحي، فزيکي، فرهنگي او اقتصادي ستونزې حل کوي.

موخه: له قرآن کریم څخه د عبدالقادر خټک اغېزمنتيا او د یاد اثر په اندازه پوهېدل او دا هم چې د شاعر په کلام باندې دهغه څه اثر دی؟

الله پاک قرآن کریم د انسانیت او بشریت د لارښوونې لپاره رالېږلی دی، ځکه چې انسان د ځمکې پرمخ د الله پاک ځای ناستی او استازی ګڼل کېږي. د روح الامین په مټ په محمد علیه السلام باندې په عربي ژبه نازل شوی دی، ترڅو وګړي او خلک د تیارو څخه د رڼاګانو لوري ته وېولي، او انسانیت د هدايت او رشد لپاره غوره کړي. نو لدی کبله مسلمانانو تل په قرآن کریم کلکې منګولې ولګولې او دهغه له لارښوونو او هداياتو څخه يې فيض اخیستو، قرآن کریم د ژوندانه د ټولو اړخونو دستونزو د حل لپاره معقولې حل لارې لري. هغه که روحي وي او يا عقلي، اقتصادي وي يا سياسي، ځکه چې هغه د الله پاک نازل شوی کتاب دی، نو د هرې ستونزې لپاره په هره زمانه کې معقول ځواب وايي. (القطان: ۱۷)

قرآن کریم هغه سمندر ته ورته دی چې برید يې نه وي محدود، او د علومو او معارفو په بېلابېلو خزانو مالا مال دی، هر څوک چې غواړي له دغه علومو او ذخيرو برخمن شي، هغه ته په کار ده چې دغه سمندر کې غوږي ووهي ترڅو له هغه څخه لالونه او قيمتي کاني راوباسي. (الصابوني: ج، ۱: ۱۲۳) لکه څرنګه چې پدې اړه عبدالله ابن مسعود رضی الله عنه فرمایلي دي: "که څوک د پخوانيو او اوسنيو علم غواړي نو د قرآن کریم ژوره مطالعه د وکا" (الآلوسي: ج، ۱: ۷).

د موضوع د ټاکلو یو مهم لامل دا دی چې ما د ډېرې مودې نه په پرتلییزو ادبیاتو کې مطالعه کړې او ومې موندل چې د قرآن کریم تاثیر او اغېز د ډېرو شاعرانو پر کلام باندې په عام ډول، او د خټک پر شاعری په ځانگړي ډول ډېر روښانه دی، نوله دې امله مې وغوښتل چې په همدې موضوع یوه علمي مقاله ولیکم.

د شاعر پېژندنه: عبدالقادر خټک دیوولسمې پېړۍ له پښتنو شاعرانو اولیکوالو له ډلې دی، نوموړی شاعر په (۱۰۲۳هـ) کال د اوسنۍ پښتونخوا په اکوړه خټک ښار کې زېږېدلې، خټک دخپل وخت مروج دیني او ادبي علوم په داسې ډول زده کړل چې دخپل وخت یوه نامتو څېره وگرځېده. او د هماغه علومو په تدریس یې پیل وکړ او گڼ شمېر شاگردان یې وروزل.

خټک په عربي او دري ژبو روانې خبرې کولې هغه دالبوصیرې قصیده چې (برده) نومېږي له عربي ژبې څخه پښتو ته وژباړله او همدا ډول د شیخ سعدي کتاب (گلستان) یې د (گلدستي) په نوم او د عبدالرحمن جامي د (یوسف زلیخا) کیسه یې له فارسي ژبې د ټولو ادبي ښکلاگانو سره سره پښتو ژبې ته ژباړلي دي. په پښتو شعر کې د هغه دیوان (حدیقه خټک) او د هغه بل کتاب د (نصیحت نامه) او بله لیکنه یې د (خلو پښت حدیثونه) کتاب دی.

عبدالقادر خټک مور ته د تصوف او ادبیاتو په برخه کې لوی میراث پرېښی دی چې دا د هغې زمانې د واکمنانو لپاره دویار اوستاینې ځای وو.

خټک بابا خپل موضوعات له قرآن کریم څخه را ایستلي او خپل شعرونه یې په قرآني الفاظو، او عبارتونو ښایسته کړي دي. هغه دخپلو احساساتو د څرگندولو لپاره په کافي اندازه هڅه کړې چې کلام یې له قرآني معناگانو ډک شي. بابا دنورو اسلامي شاعرانو په څېر دقرآن کریم تر تاثیر لاندې و. دلته به د قرآن کریم اغېز د خټک بابا پر شاعری په تفصیلي ډول تر شنې لاندې ونیسو.

الله پاک قرآن کریم د انسانیت او بشریت د لارښوونې لپاره رالېږلی دی، ځکه چې انسان د ځمکې پر مخ د الله پاک ځای ناستی او استاذی گڼل کېږي. قرآن کریم د جبریل علیه السلام پر مټ په محمد صلی الله علیه وسلم باندې په عربي ژبه نازل شوی دی، تر څو وگړي دتیارو څخه د رڼاگانو لوري ته وېولي، او انسانیت د هدایت او رشد لاره غوره کړي. نو لدې کبله مسلمانانو تل په قرآن کریم کلکې منگولې لگولي، او د هغه د لارښوونو او هداياتو څخه یې فیض اخیستی، قران کریم د ژوندانه د ټولو اړخونو دستونزو د حل لپاره معقولې حل لارې لري. هغه که روحی وي یا عقلي، اقتصادی وي یا سیاسی، ځکه چې هغه د الله پاک نازل شوی کتاب دی، نو د هرې ستونزې لپاره په هره زمانه کې معقول ځواب وايي. (القطان: ۱۷)

همدارنگه قرآن کریم د بلاغت اوفصاحت نه یو ډک کتاب دی، او تل خپل مخاطب په روان او نرم اسلوب ځانته جذبوي، او دغوږ نیولو شوق پکې زیاتوي، امام قرطبي پدې هکله وايي: د قرآن کریم بلاغت

اوفصاحت د احسان د لوړو طبقو څخه دی، او د ایجاز بیان د جگو پورېو څخه شمېرل کېږي، بلکې لدې څخه هم لوړ او پورته دی. (القرطبي ج، ۱-ص ۷۷)

نو لدې کبله قرآن کریم د شاعرانو او ادیبانو پر شعرونو اولیکنو په شکل، مضمون، ژبه او خیال خپل ښکاره اثر پریښود، دکتور شوقی ضیف د عربی نړی مشهور لیکوال پدې اړه وايي: "بې له شکه اسلام د لیکوالو او شاعرانو په نفسونو ژوره اغیزه وکړه، آن تردې چې دځینو شاعرانو څخه یې واعظان او خطیبان جوړ کړل، خلکو ته یې نصیحتونه پیل کړل، د الله پاک لوري ته یې رابلل، او د اخرت دعذابونو څخه یې وپرول، او همدارنگه د دنیا او د هغې نه پاتې کیدونکي نعمتونو په اړه یې لوستونکو ته پندونه ویل" (ضيف ص ۱۸۲)

دا خبره ثابته ده چې قرآن کریم د اسلامي شریعت لومړنی اخځای گڼل کېږي، او مسلمانان همیشه د مسایلو د حل په پار دغه آسمانی کتاب ته رجوع کوي.

له قرآن کریم څخه د عبدالقادر خټک اغېزمنتیا

لږ وړاندې دې خبرې ته اشاره وشوه چې ادیبان او شاعران تل دخپلو خبرو او مطالبو د تقویې لپاره قرآن کریم ته مراجعه کوي، هغه معناگانې ترې اخلي چې د دوی کلام ته قوت او غښتلتیا وربخښي، په ځانگړي ډول دوی تل د اسلامي تربیې په برخه کې خپل کلام د قرآن کریم په زیور ښایسته کوي.

د خټک بابا په فکر او شاعری باندې د قرآن کریم تاثیر او اغېز په بیلا بیلو ډولونو څرگندېږي چې موږ یې په لاندې ډول څېړو.

۱- موضوعي اغېز: چې د قرآن کریم ژباړه یې په پښتو کې کړې وي.

۲- فني (هنري) اغېز: چې د قرآن کریم یوه موضوع یې پخپل کلام کې په فني ډول رانغښتې وي، او دا یې فني وړتیا ثابتوي.

۳- لفظي اغېز: چې د قرآن کریم الفاظ او کلمات یې پخپل کلام کې کارولي وي.

اوس به په پورتنیو اړخونو لږ په تفصیل سره رڼا واچوو:

1- موضوعي اغېز:

مخکې اشاره وشوه چې خټک بابا د خپل دریغ د پیاوړتیا په پار قرآن کریم ته رجوع کړې او مفاهیم یې ترې اخیستي او بیا یې ژباړلي، د بابا په کلام کې په ډیرو ځایونو کې داسې معناگانې وینو چې د قرآن

کریم خخه اخیستل شوې دي، او ځینې داسې موضوعات یې یاد کړي دي چې قرآن کریم بیان کړي. هغه دا کار له دې لپاره کړی چې ټولنه په اسلامي اخلاقو وروزل شي، او سالمه تربیه یې وشي.

عبدالقادر خټک خپلې موضوع گانې د قرآن کریم خخه اخیستي او په خپل کلام کې یې کارولې دي، که چیرته د نوموړي دیوان په غور سره ولوستل شي، نو ډیرې مفاهیم، تعبیرات او کلمات شته چې هغه استعمال کړي دي، مثالونه یې زبنت ډېر دي، د بېلگې په ډول یو ځای په خپل کلام کېږي د رسول صلی الله علیه وسلم پیروي ته اشاره کړې ده او هغه یې پرمسلمانانو لازمي گڼلې ده، شاعر وايي (دیوان: ۲۳).

خدای په خپله ستا صفت دی بیان کړی نه شته شی چې مدحه ستا د اوصاف نه کا

چې یې ستا په شریعت قدم ثابت کړی له صراطه دې هغه سړی خاف نه کا

پرتله له شکه چې خټک بابا پاسنی. معنا او مفهوم د قرآن کریم له [قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ] (ال عمران: ۳۱) آیت خخه اخیستې، او په قرآن کریم کې داسې ډېر ایتونه شته چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په پیروي او متابعت ټینگار کوی، او څوک چې دالله جل جلاله د متابعت دعوا کوي نو باید د رسول الله صلی الله علیه وسلم پیروي هم وکړي.

بل ځای شاعر د ونې د پیدایښت او څرنگوالي او د هغې خخه د اور پیدا کېدلو په اړه خبرې کړې، شاعر وايي: (دیوان: ۴۰)

چې له شنې ونې نه سړې لمبې پیدا کا که له سرو لمبو بهار کا څه عجب

پرتله له شکه چې خټک بابا یاده معنا د قرآن کریم لدې آیت خخه اخیستې ده چې وايي: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ﴾ (الواقعة 71-72)، یعنی: ایا تاسو هغه اور لیدلئ چې تاسو یې بلوئ؟ تاسو یې ونې پیدا کړې که مور؟

بل ځای عبدالقادر خټک د آدم علیه السلام د پیدایښت حکمت ته په اشارې وايي: (دیوان: 106)

چې مخلوق یې کړ آدم له ما و طینه روح یې کړ له خپله روحه پکې دم

بې له شکه چې بابا پورتنی. معنا د قرآن کریم د دې آیت خخه اخیستې چې وايي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ (المومنون: ۱۲)، یعنی: په یقین سره مور انسان د خاورې د نسب نه پیدا کړ.

یاد آیتونه د انسانیت د پلار پیدایښت ته اشاره کوي، او دا خبره زباتوي چې د انسان اساس او بنسټ د خاورې خخه دی، نو انسانانو ته په کار ده چې تل تواضع، عاجزي او خاکساري وکړي.

همدارنگه بل حای شاعر د هغه نعمتونو یادونه کړې چې الله پاک آدم علیه السلام ته په جنت کې ورکړې،
شاعر وايي: (ديوان: 107)

و جنت ته يې روان ډېر په اعزاز کړ پرې پريوان يې کړ انواع انواع نعم

پرته له شکه شاعر دغه مفهوم د قرآن کریم له هغه آیاتونو را اخیستی چې په جنت کې د آدم علیه السلام د
درناوي په اړه راغلي، الله پاک فرمایي: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
شِئْتُمَا﴾ (البقرة: 35)

يعنې: بيا موږ آدم ته وويل چې ته او ميرمن مو جنت کې اووسئ، او وخورئ په پوره پراخۍ هر څه مو چې
خوښ وي.

بل حای عبدالقادر خټک په نورو بيتونو کې د آدم علیه السلام د جنت نه د راوتلو یادونه کړې ده، او دا خبره
يې په ډاگه کړې چې شيطان تل انسان ته په کمين کې دی او دسيسې ورته جوړوي، وايي: (ديوان: 107)

بيا شيطان يې وسوسه ور وسته زړه ته په ويل يې د حوا وخور غنم

د جنت جامې يې والوتې له تنه بې لباسه شو بربنډ په هغه دم

له جنته يې بيرون په درد او دوک کړ د عاصي آدم ندا شوه په عالم

پرته له شکه چې خټک بابا ياد مفهوم د قرآن کریم له هغه آيت څخه راخيستی چې وايي: ﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ
عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾
(البقرة: ٣٦)

يعنې: بيا شيطان دواړو ته په زړه کې وسوسه واچوله، له هغه نعمتونو يې وويستل چې دوی په کې وو، او
موږ ورته وويل چې له جنته کوز شئ، او تاسو به د يول بل دښمن وي او پرځمکه به تریو وخته اوسېږئ.

عبدالقادر خټک بل حای د الله پاک لويي او په بندگانو يې د هغه شفقت او مرحمت ته اشاره کړې، او یادونه
يې کړې ده چې که بنده گان هر څومره کوښښ او هڅه وکا چې د الله پاک د نعمتونو شکر ادا کا، نشي کولای،
شاعر وايي: (ديوان: 415)

که سيندونه د جهان واړه سياهي شي قلمونه د جهان واړه اشجار کا

د خپل خدای د نعمتونو په حساب شي گومان مه کړه چې يې يو نعمت په شمار شي

له شک پرته چې خټک بابا یاد مفهوم د قرآن کریم له دغه آیت شریف نه را اخیستی چې وايي: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (الكهف: 119)، یعنی: که چیرته دا سیندونه رنگونه شي ترڅو د الله پاک نعمتونه وليکي، نو دا سیندونه به ختم شي وړاندې له دینه چې د الله پاک احسانونه وليکل شي، که نور رنگونه هم راوړو.

او همدا رنگه عبدالقادر خان خټک په بل ځای کې د الله تعالی د عرش او قدرت په اړه خبرې کړي، لور آسمانونه پرته له ستنو درولي چې دا کار د بشر له توان نه لرې خبره ده، شاعر وايي: (ديوان: 416)

هم بې ستنو بې آسمان دی درولی حیرانېږي چې نظر ورته هونبیار کا

بې له شکې چې خټک بابا یاد مفهوم د قرآن کریم له دغه آیت څخه را اخیستی چې وايي: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ﴾ (الرعد: 2)، یعنی: الله پاک هغه ذات دی چې آسمانونه بې پرته له ستنو درولي.

ب- فني (هنري) اغېز:

له پورته یاد شوو مواردو سر بېره خټک بابا له قرآن کریم نه فني او هنري اغېزه هم قبوله کړې ده، او قرآن کریم بې په هنري ډول کارولی دی، ترڅو په دې وسیله د خپلو عواطفو او احساساتو څرگندونه وکړي، او د خپل وخت د ټولني واقیعتونه او ناخوالي پکښې ونغاړي، پدغه ډول کارولو بابا قرآن کریم تحت لفظي ندی ژباړلی، بلکې هغه بې په هنري قالب کښې اچولی او بیا یې خپل عواطف پکې ورنغښتي. اودا کار هغه څوک کولای شي چې د قرآن کریم او د قرآني علومو په اړه پوره او بشپړ معلومات ولري. دا کار د هرچا د وس او توان کار ندی، بلکې ډېر مهارت غواړي ترڅو د پېښېدونکې پېښې او دريځ ترمنځ اړه ټینګه کړای شي، نو لدې کبله ادیب اړ دی چې ژور فکر وکړي ترڅو په خپل هوډ کې بريالی شی.

د بېلګې په ډول خټک بابا یو ځای خپل احساس د ادريس عليه السلام د مرګ د پېښې په اړه بیان کړی دی، او دا خبره بې په اثبات رسولې چې هیڅوک له مرګ نه نشي خلاصېدی، شاعر وايي: (ديوان: 65)

له اجله بې هورې خلاصی ونه شو ځان ادريس له ځمکې پاس که په سما یور

نو دلته د شاعر موخه دا ده چې موږ ته دا خبره را وښايي چې د مرګ څخه خلاصون نشته، که څه هم ادريس عليه السلام بره آسمان ته وخوت، خو دغه تللو دی له مرګ نه خلاص نشو کړای.

بل ځای عبدالقادر خټک له خپل احساساتي دريځ څخه اخلاقي لورې، یعنی د الله جل جلاله لارې ته دعوت هدف وو، اود عیسی عليه السلام په کیسه بې استدلال کړی، کله بې چې خپل قوم ته د توحید بلنه شروع کړه آرامه او اسوده ځمکه بې د جنګونو او جګړو ځای وگرځوله، شاعر وايي: (ديوان: ص: 65)

چې دنیا بې په خپل ځان باندي تنور کړه و آسمان و ته بې ځکه مسیحا یور

نو د خټک بابا مطلب دلته دعیسی علیه السلام د کیسی تکرار نه دی، بلکې هغه دا بیانوي چې څوک د الله لارې ته دعوت کوي نو دستونزو سره به خامخا مخ کېږي، او شاید خپل هغه خوښ ځایونه او حتی هېواد پرېښودو ته هم اړ شي او هجرت وکړي.

همدا رنگه خټک بابا بل ځای کې په خپلو احساساتو کې دعیسی علیه السلام هغه کیسی ته اشاره کړې چې څنگه به یې د الله پاک په امر مړي را ژوندي کول، او دلته دخپل محبوب جدایی او بېلتون ته اشاره کوي چې ستا وصال ماته د عیسی علیه السلام تر دمه کم ندی شاعر چې وایی: (دیوان: ص: 92)

زه مرده ته مې عیسی یې ژوندي کېږم ستا په دم

د خټک بابا موخه دلته لفظي تکرار ندی، بلکې غواړي چې خپل داخلي واقعیت او احساس راوسپړي، او خپل عواطف د محبوب او گران شخصیت په هکله څرگند کړي. د بابا دغه تعبیر او جوړښت د شاعر دننه نفساني حالت انځوروي، او د ټولني په هکله د بابا د لید په ریښتینولي دلالت کوی.

بل ځای بابا د خپل شعر پر مټ خپله شخصي تجربه بیان کړې، او دا تجربه یې د قرآني دریځ نه پیاوړې کړې ده، شاعر وایی: (دیوان: 93)

څو په کې پراته دي د یوسف غوندي ډک له ښکلیو چاه زرخدان لرم

دلته هم د بابا هدف لفظي تکرار ندی، بلکې غواړي چې خپل داخلي واقعیت او احساس را ښکاره کاندې، او خپل عواطف د مینې گرانښت او محبت په اړه په ډاگه کړي. د بابا دغه تعبیر او جوړښت د شاعر دننه نفساني حالت انځوروی، او د ټولني په هکله د بابا د لید په صداقت دلالت کوي، او دا چې ټولنه د پاکو، مینه ناکو او سپېڅلو په شتون اباده، ښکلې او ودانه وي.

له شکه پرته چې عبد القادر خټک د یوسف علیه السلام له کیسی گټه اخیستې ترڅو مور ته خپل داخلي احساس او عواطف بیان کړي او د خپلو احساساتو اظهار پر مټ یې مینانو او مینې ته اشاره کړې.

او همدا رنگه خټک بابا په بل ځای کې دخپلو احساساتو ښکاره کولو په پار د رسول الله صلی الله علیه وسلم شفاعت یادونه کړې، او په دې باندې ویاړي چې دهغه د امت څخه دی، او دا خبره ثابتې ده چې پرته د رسول صلی الله علیه وسلم له شفاعت نه جنت ته ننوتل ناشوني دي، شاعر وایی: (دیوان: 119)

چې شفیع مې د گناه خیر الانام دی غم مې نشته که هر څو شر الانام یم

دلته لولو چې شاعر د قيامت په ورځ د شفاعت له قضیې نه په گټه اخیستنې، چې ټول پیغمبران علیهم السلام به هر یو د خپل امت شفاعت کوي، مگر محمد علیه السلام به د ټولو امتونو شفاعت کوي. شاعر په دې ویاړي چې د خاتم النبیین له امت څخه دی.

بل ځای خټک بابا په خپلو احساساتو کې داسې تعبیر کړی او د خپل محبوب ښکلا یې د اب کوثر سره تشبیه کړې ده، هر څوک یې چې ویني داسې گومان کوي چې د کوثر د ابو نه یو گیللاس اوبه څښي، شاعر وايي: (دیوان: 185)

د کوثر د اوبو آب دې مخ لړینه د مشتاقو ځنې نه ماتیري تنده

نو ښکاره خبره ده چې شاعر د قيامت په ورځ د کوثر د اوبو د څښلو منظر یاد کړی او دې اصل ته اشاره شوې ده چې هر څوک د کوثر اوبه وڅښي هېڅکله بیا نه ترې کېږي، نو خټک بابا دلته نه غواړي چې لفظي تکرار وکړي، بلکې هغه غواړي چې د کوثر د اوبو په مټ د خپلو احساساتو بیان وکړي.

بل ځای خټک بابا د نوح علیه السلام له کیسې نه تعبیر اخیستی چې ۹۵۰ کاله یې خپل قوم ته د توحید بلنه ورکړه، او ورسته یې خپله هم له نړۍ رحلت وکړ، مال، اهل او کورنۍ ترې پاتې شول، شاعر وايي: (دیوان: 469)

خبر شه د نوح له حاله چې یې عمر ووزر کاله

نه شو خلاص د مرگ له جاله په ارمـان لار له عیـاله

پرتله له شکه چې شاعر د نوح علیه السلام د هغه کیسې یادونه کړې چې په قرآن کریم کې راغلې، خو بابا یې دلته لفظي تکرار ندی راوړی بلکې شاعر خپل عواطف او احساس د نړۍ د نعمتونو د زوال په اړه په ډېر هنریت سره بیان کړی، او دې حقیقت ته اشاره شوې چې د انسان عمر هر څومره اوږد شي او نعمتونه یې ډېر شي ټول ترې پاتې کېږي.

او همدارنگه په بل ځای کې شاعر د هغه دروند مسوولیت په اړه خبرې کوي چې ځمکې او آسمانونو یې د وړلو انکار وکړو خو انسان دې مسوولیت ته اوږه ورکړه او دا پیتۍ یې اوچت کړ، شاعر وايي: (دیوان: 321)

هغه بار چې آسمان نه شي آخستلی په کوم زور به یې عبدالقادر سهي کا

له شکه پرته چې شاعر دلته د یادو ایاتونو لفظي تکرار نه دی کړی، خټک بابا غواړي خپلو لوستونکو ته د احساساتو او عواطفو په رڼا کې خپل داخلي حالت بیان کړي.

ج: لفظي اغېز: چې د قرآن کریم الفاظ او کلمات یې پخپل کلام کې کارولي وي.

ليکوالو او شاعرانو د قرآن کریم اغېز په خپل کلام کې منلی او تل يې هڅه کړې چې د قرآني عبارتو او کلماتو څخه د خپلو شعرونو او هنري نثرونو په بډاينه کې کار واخلي، دوی له قرآن کریم څخه تل الهام اخیستی او خپله شاعري يې پرې بنسايسته کړې، پخوانيو عالمانو او کره کتونکو دا کار يو بنسټ گڼلی، جاحظ د عربي نړۍ ستر عالم او کره کتونکی وايي: چې خلکو به دا غوره گڼله چې خطيبان يا شاعران په علمي او نورو ناستو کې په خپلو خبرو او بيانونو کې قرآن کریم له قرآن کریم څخه آياتونه را واخلي او خپل بيان او تقرير پرې بنسکلی او بډای کړي (جاحظ: ج، ۱: ص: ۱۱۵).

عبد القادر خټک هم د نورو شاعرانو په څېر په خپلو شعرونو کې له قرآن څخه گټه اخیستې، او د قرآن کریم د آيتونو ټوټې يې په ځينو شعرونو کې د خپل فکر او نظر د تاييد په پار کارولي.

د بېلگې په ډول بابا يوځای د انسان د نا اميدي په اړه په کلام کې خبره کوي، او هغه دا چې د غم او خپگان نړۍ ته دنه راتلو هيله لري نو بابا دلته د قرآن کریم له کلماتو څخه گټه اخیستې او خپل مراد يې پرې مضبوط کړی دی، شاعر وايي: (ديون: 38)

چې تا قدم په خاورو کښيښود فلک قال يا ليت ربا كنت تراب

شاعر دلته وايي انسان چې کله په ژوندون کې له ستونزو سره مخ شي، د زغم نه يې عاجز شي بيا دا هيله کوي خدایه کاشکې زه خاورې وای، دلته وینو چې شاعر (يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا) (النازعات: 40) قرآني کلمات له لږ تغيير سره راخیستي او خپل داخلي حالت يې پرې تعبير کړی.

بل ځای خټک بابا د صبر او قناعت په اړه خبرې کوي، او له انسانانو غواړي چې د الله پاک په وېش خوښ او راضي وي، شاعر وايي: (ديوان: 39)

ذل من طمع و عزم من قنع ځکه قانع شده اولو الالباب

دلته ښکاري چې شاعر د آيت کریمه ځينې کلمات (إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ) (الزمر: 9) يې کارولي او خپل دريغ يې پرې غښتلی کړی، او ځينې هغه بد صفتونه يې په گوته کړي چې د هغوی په ماهيت باندې يوازې اولو الالباب يعنی عاقلان پوهېږي.

او ښکاره خبره ده چې شاعر په ورپسې شعر کې هم د آيت کریمه يوه ټوټه راوړې، هغه وايي: (ديوان: 39)

بې خدا وېره شرک خفي است وهو القاهر وهو الوهاب

ختک بابا دلته خپل دریغ د آیاتونو څخه په الهام اخیستلو لا غښتلی او قوی کړی، او د ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ (الأنعام: 18)، و﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران: 8)، آیاتونو یوه ټوټه یې کارولې تر څو خپل کلام ته لا ښایست او ښکلا وروښيي.

او همدارنگه گورو چې شاعریه ورپسې شعر کې د قرآن کریم د یو بل آیت یوه ټوټه په خپل کلام کې کارولې، هغه وايي: (دیوان: 39)

ربه عمل مې دی همه د بدی تب علي فإنك أنت التواب

ښکاره ده چې شاعر د خپلې مدعی د ثبوت په پار د قرآن کریم له ﴿وَتُبُّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة: 128) آیت یوه ټوټه راوړې تر څو خپل کلام پرې غښتلی او مضبوط وښايي.

همدارنگه ختک بابا په بل ځای کې هم د قرآن کریم د آیاتونو ځینې ټوټې کارولې، شاعر وايي: (دیوان: 80)

تل له خدایه ترس کوه عبدالقادره حق خایف ته دي ويلي لاتخف

دلته گورو چې شاعر د خپل دریغ د لا پیاوړیتوب په پار د ﴿لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾ (طه: 68) آیت کریمه یوه برخه را اخلې او شعر پرې مزین او ښایسته کوي.

بل ځای شاعر د قرآن کریم ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (الإسراء: 70) آیت ټوټه په خپل کلام کې کارولې ده، د انسان منزلت او مقام ته یې په کې اشاره کړې ده، شاعر وايي: (دیوان: 107)

له اوله یې سجود د فرښتو کړ په تکریم د کرمنو شو مکرم

دلته جوته ده چې شاعر د خپل موقف د تایید او تاکید لپاره د قرآن کریم ته رجوع کړې، او د هغه په مرسته یې خپل کلام لا غښتلی او ښکلی کړی دی.

بل ځای شاعر په خپل کلام کې د قرآن کریم څخه په الهام اخیستنې، وايي: (دیوان: 204)

که د لوستی د لا ترکوا آیت دی سکه گزد ظالمانو اعزاز مه کړه

دلته وینو چې شاعر د خپل دریغ د غښتلتیا او تقویت لپاره د ﴿وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ (هود: 113) آیت مبارکه ټوټه کارولې او خپل کلام ته یې ښکلا وربخښلې ده.

او همدارنگه شاعر په بل ځای کې د قرآن کریم څخه په الهام اخیستنې د خپل دریغ د تقویت او غښتلتیا په پار قرآنی کلمات کارولې شاعر وايي: (دیوان: 395)

غیر به پرېږدي که د زړه فهم په ضعف الطالب والمطلوب کاندې

دلته شاعر د شرک له آفت څخه د ځان ساتنې يادونه کړې ده، او خپل موقف يې د قرآن کریم د ﴿ضَعْفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ (الحج: 73) آيت د يوې ټوټې څخه په کارولو غښتلی کړی دی.

بل ځای هم شاعر د قرآن کریم د آيت يوه ټوټه د خپل دريځ د تقويت لپاره کارولې، شاعر وايي: (ديوان: 433)

که باور دې په دا نه شي ورشه گوره په قرآن کې "بئس مثنوی الظالمين"

دلته شاعر وینو چې د قرآن کریم د ﴿وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ﴾ (آل عمران: 151) آيت مبارکه يوه ټوټه کارولې او د خپل دريځ د پخلي په پار يې له ياد آيت نه مرسته اخیستې ترڅو د خپلو احساساتوله لورې دا بيان کړي، هر هغه څوک چې ظلم کوي بايد ځانونه اصلاح کړي کله نو ځای به يې دوزخ وي.

شاعر بل ځای د قرآن کریم ځينې کلمات کارولي او د بشر په منځ کې دنبي کریم عليه السلام مقام بيان کړی. شاعر وايي: (ديوان: 477)

خوت موسی په طور "فاخلع نعلیک" حکم پر وشو عرش هم مفخر شو په نعال د محمد (ص)

دلته شاعر د خپل دريځ د غښتلتيا لپاره د قرآن کریم ﴿فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ﴾ (طه: 12) آيت يوه برخه په خپل کلام کې کارولې، ترڅو خپله مدعی چې هغه د محمد عليه السلام د منزلت او مقام او چتوالی دی بيان کړی، او په رښتيا چې هغه د گناهگارو شفاعت کونکی دی.

او همدا رنگه په بل ځای کې عبد القادر خټک د قرآن کریم کلمات په خپل کلام کې کارولي، شاعر وايي: (ديوان: 479)

سخت پر کافرانو وه تر زړه د کافرانو نازل په باب يې ځکه "أشداء على الكفار" شو

دلته شاعر خپل دريځ د قرآن کریم څخه په استدلال قوي کړی، و مسلمانانو ته يادونه کوي چې له کافرانو سره نرمي مه کوئ او په هغوی زړونه مه سپځئ.

بل ځای شاعر د مسلمانانو تر منځ د مينې، محبت او ورورولې په هکله غږېدلې، او وايي: (ديوان: 479)

خدای چې "رحماء بينهم" و دوی ته وويې ځکه يې په خوی د رحمت بيا موند زيب وزين

گورو چې شاعر د خپل دريځ د کره والي او تايد لپاره د قرآن کریم له ﴿رَحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾ (الفتح: 29) آيت مبارکه څخه الهام اخیستی، او د مومنانو او مسلمانانو تر منځ په مينه او رحم باندې ياد آيت دليل نيولی.

پايله

د يادې څيړنې په پايله كښي په پوره ډاډ سره ويلاى شو چې عبدالقادر خان خټك د پښتو ادب يو نوموتى شاعر وو، پخپل كلام كښي يې د قرآن كريم يوه لويه برخه كارولې ده، د خټك بابا له دغه تگلارې دا خبره جوتيرې چې هغه د اسلامي او عربي علومو سره كلکه رابطه لرله، او د وخت د نورو شاعرانو په څېر يې خپل شخصيت ثابت كړې وو، نو اړينه ده چې د پښتو ژبې او ادب مينوال د بابا د شاعرۍ دغه اړخ ته ډير پام وكړي، او حق يې ادا كړي، دلته به څو اړينو ټكو ته اشاره وكړو:

- دا چې عربي ژبه د بابا په زمانه كې د اسلامي علومو د تدريس ژبه وه، نو ځكه خټك بابا هم د يو مسلمان افغان شاعر په حيث د قرآن كريم پانگه په خپل كلام كې كارولې ده.
- خټك بابا په ډېرو ځايونو كښي د قرآن كريم څخه خپل فكر او خيال بډاى كړى دى او گټه يې ترې اخيستې ده.
- خټك بابا په واقعيت كې يو غښتلى او نوموتى شاعر وو چې ويې كولى شول قرآن كريم ډېر په كمال او هنر سره و كاروي اقتباس ترې وكړي او خپلې موخې ته ځان ورسوي.
- بابا يو واقعي او موضوعي شاعر وو، د ټولنې د افرادو په دردونو او ناخوالو دردېدلو، او هغه يې پخپل شعر كښي انځور كړي دي.
- خټك بابا د عربي ادب څخه كلک اغېزمن برېښي، همدا لامل دى چې د ده په كلام كې ډېرې داسې بېلگې شته چې دغه دعوه ثابتوي.
- دا چې خټك بابا عربي ژبه په پوره ډول زده وه او ښه بېلگه يې د امام بوصيري د عربي قصيدې په پښتو ژباړه ده.

سرچينې

- القرآن الكريم.
- آلوسي، محمود شهاب الدين الحسيني. (1415ق) روح المعاني، چاپ، دار الكتب العلمية بيروت لبنان.
- الجاحظ، عمرو بن بحر بن محبوب الكنانى. (1968م) البيان والتبيين، لومړى چاپ، مكتبة الهلال بيروت لبنان.
- خټك، عبدالقادر (۱۳۲۸ش) ديوان سريزه او سمونه، نورالله ولسپال خپرنډوى، د افغانستان د علومو اكاډمۍ.
- الصابوني، محمد بن على (1997م) صفوة التفاسير، لومړى چاپ، خپرنډوى، دار الفكر العربي بيروت.
- ضيف، شوقي (1995م) تاريخ الأدب العربي العصر الإسلامي، دويم چاپ، خپرنډوى، دار المعارف.
- القرطبي، الإمام محمد بن أحمد (۱۹۲۴م) الجامع لأحكام القرآن، دريم چاپ، خپرنډوى، دار الكتب المصرية القاهرة.